

sen ikke gaar tabt af nogen Indtægt, men faar en større Indtægt deraf, end den har i Øjeblikket.

Det undrer mig noget, naar der har været nedsat et saadant Udvalg, at dette Udvalgs Betænkning ikke foreligger. Der er jo citeret noget deraf i Bemærkningerne til Lovforslaget, men jeg vilde have fundet det rimeligere, om Betænkningen fra dette Udvalg, som sikkert har gjort et dygtigt Arbejde, havde ledsaget Lovforslaget. Hvis der nu bliver nedsat et Udvalg, hvad jeg haaber, gaar jeg ud fra som selvfølgelig, at det omtalte Udvalgs Betænkning bliver tilstillet Udvalget, saa kan man jo se, hvad der efter Udvalgets Skøn ligger i de forskellige Paragraffer, og derpaa maaske bygge en Betænkning om Lovforslaget, saaledes at man kan undgaa Strid senere.

I Lovforslaget gives der som en Indrømmelse overfor Foreningerne Udpantningsret. Det er selvfølgelig en økonomisk Fordel for Foreningerne, som disse paa-skønner, at de faar. Jeg finder det højst rimeligt, at de faar denne Fordel, men jeg finder dog Anledning til at advare mod, at det misbruges. Den svage Side ved Auktionsvæsenet i Almindelighed er jo Kreditsiden; man fristes til at give Kredit ud over, hvad der er rimeligt og fuldt forsvarligt. Kredit kan jo være meget gavnlig for en Mand, der ikke i Øjeblikket kan betale; men den kan jo ogsaa virke ødelæggende i det lange Løb. Naar man saaledes som her gaar med til at give Udpantningsret, animerer man Foreningerne til at gaa endnu længere med Kreditten. Der er jo nok et gammelt Ord, der siger, at man ikke kan klippe en skaldet; og det er jo for saa vidt rigtigt; men der er dog altid en Smule at klippe, og skulde denne Bestemmelse medvirke til, at man kom til at klippe endnu yderligere, vilde jeg finde det meget uheldigt. Jeg vil derfor henstille til Foreningerne, at de ikke misbruger denne Udpantningsret, som jeg i øvrigt billiger at de faar.

Jeg er ikke blind for, at dette Lovforslag, hvis det, som jeg haaber, hurtigt bliver fremmet i dette Ting saavel som i det andet Ting og bliver til Lov, vil øge Overgangen fra offentlige Auktioner til Foreningsauktioner, med andre Ord, at der vil spares en Række Udgifter for Befolkningen, og det er selvfølgelig ønskeligt. Men det vil ogsaa i nogen Grad medføre, at man kommer ind paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) før berørte, Retsbetjentfuldmægtergenes Lønningsforhold. Jeg skal ikke her

kræve en Forberedelse af Lovforslaget om det almindelige Auktionsvæsen, men jeg er klar over, at nærværende Lovforslag vil gøre, at det maa komme noget hurtigere frem end tidligere tænkt, idet man nu faar Retsbetjentene ind som Medarbejdere, hvor man før har haft dem til Modstandere. Jeg vil ogsaa af Hensyn til de Processer, som allerede er rejste, og som vil blive rejst, hvis Lovforslaget ikke vedtages, anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i Rigsdagen, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til en saadan hurtig og velvillig Behandling. Men vi ønsker at faa det i Udvalg, for at vi kan faa den omtalte Udvalgsbetænkning frem og faa ændret lidt i Paragrafferne, hvis der kan opnaas Enighed derom, hvad jeg vil haabe.

Johannes Pedersen: Paa den socialdemokratiske Gruppens Vegne kan jeg tilsige Lovforslaget Støtte. Vi er egentlig gaaet ud fra, at Lovforslaget kunde være ført igennem uden Udvalg, men de Udtalelser, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Lillelund) fremsatte, viser jo, at det ikke vil blive Tilfældet. Det ser ud, som om Lovforslaget ikke var meget indgribende, men naar man fordyber sig i de enkelte Bestemmelser, ser man, at det i Virkeligheden berører adskillige Punkter udenfor Lovforslagets egentlige Emne, og navnlig et Spørgsmaal, som tidligere har været behandlet her i Dag, nemlig Retsbetjentenes Stilling og Lønforhold. Saa vidt jeg ved, er Hads Herreds Landboforening den første Landboforening, der afholdt disse Auktioner. Paa mange Maader har der vist sig nogen Skævhed paa dette Omraade, idet disse Auktioner er blevet benyttet saa at sige af alle indenfor det Omraade, hvor de paagældende Landboforeninger og Husmandsforeninger virker. I Arbejdsløshedstider har enkelte Haandværkere forfærdiget Ting og anmeldt dem til disse Auktioner, idet de var Medlemmer af en Landboforening, og paa denne Maade er de kommet ud over Vanskelighederne med Hensyn til Arbejdsløshed. Saaledes har Auktionerne virket til Gavn, idet Haandværkerne har faaet deres Produkter afsat. Paa den anden Side har de imidlertid gjort Skade ved at bidrage til at overflødiggøre Markederne, idet Omsætningen er foregaaet paa disse Auktioner, som i Regelen afholdes en Gang om Ugen. Auktionerne har ofte forledt mindre bemidlede, f. Eks. Statshusmænd, der ikke er saa vant til at disponere, fordi de byder saa nem Adgang